

[Lorentzen.]

beskæftigelse, men er det ikke også god økonomi at værne om den gode, man kan vel nok kalde den dygtigt opførte boligmasse, vi har, i stedet for at lade den forfalde mere og mere? Nu mener jeg naturligvis ikke, at huslejen her skal hæves 1—2—3, men det skal ske etapevis, således at overgangen ikke bliver for stor, og man skal sigte imod det formål, at ejerne får rådigheden over deres ejendomme tilbage.

Det er mit partis opfattelse af de her henhørende spørgsmål. Vi nægter ikke, at det stadigvæk en overgang vil være nødvendigt for staten at deltage i arbejdet gennem lån for at skaffe den fornødne boligmasse, men vi foretrækker, at det sker under noget andre former end nu, så at man kommer bl. a. den, der har vist sparsommelighed og har vist evne til at spare, til hjælp i stort omfang, og at andelstanken bliver fremmet mere end det såkaldte sociale byggeri. Jeg skal ikke angribe det sociale boligbyggeri, men socialt boligbyggeri og byggefonden er jo næsten ved at blive uartige ord i dag; der er ingen penge i kassen, og om der nogensinde kommer det, ved vi ikke. Vi ved derimod, at staten vil komme ud for en betydelig risiko, og vi ved een ting til: den sunde ejerglæde, som giver sig udslag i, at man passer på sine ting, og at man interesserer sig for anskaffelsesværdien, tror jeg ikke let kan være tilstede i et socialt boligbyggeri; derimod ved jeg, at den kan være tilstede i andelsbyggeriet. Mit parti ser derfor med skepsis på den tankegang, der kun vender sig mod det offentlige, og som går ud på, at huslejen i de gamle lejligheder ikke må stige, og at ejerne i den gamle boligmasse fremdeles skal være uden rådighed over deres ejendom.

Jeg kan derfor ikke tilsige nogen velvilje — ja, nok velvillig behandling, for vi behandler altid hinanden velvilligt herinde —, men jeg kan ikke give nogen velvillig tilslutning til det foreliggende lovforslag, jeg vil tværtimod efter evne modarbejde det.

Thestrup: Mit parti tager afstand fra det foreliggende lovforslag. Jeg finder det ikke nødvendigt at komme ind på en nærmere redegørelse for grundene hertil, for vi har så ofte drøftet byggestøttelov-

givningen og de synspunkter, vi hver især lægger til grund for vor opfattelse på dette område.

Jeg kan slutte mig til de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Lorentzen udtalte, at hvis man skal nå et resultat på dette område, kommer man ikke uden om, at det igen bliver konkurrencen; der er det afgørende. Jeg tror ikke, det er muligt at bygge sig ud af bolignøden, og jeg tror ikke, det er muligt at klare dette problem, medmindre man får en ordning på huslejespørgsmålet.

Jeg finder det imidlertid ikke formålstjenligt her at gå ind i en stor diskussion og yderligere uddybe den kløft, der er imellem regeringspartierne og det ærede medlem hr. Ingvar Dahls parti i dette spørgsmål, al den stund vi dog senest til næste forår skal nå frem til enighed om husleje- og byggestøttespørgsmålet eller i hvert fald nå frem til, at så mange bliver enige, at der kan blive et flertal.

Jeg har intet som helst imod, at det foreliggende lovforslag behandles i et udvalg, og jeg skal gerne, såvidt jeg kan, medvirke ved behandlingen i dette udvalg; men jeg siger på forhånd, at man ikke skal vente, at det parti, jeg repræsenterer, kan gå ind på de synspunkter, der her er fremsat.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: I den ellefte time i denne betrængte rigsdagssamling kommer socialdemokratiet med et forslag, der må betragtes som et supplement til det socialdemokratiske lovforslag af 27. november 1952. Jeg må tilstå, at det forekommer mig, som jeg også forstod det forekom indenrigs- og boligministeren, at hvis det hele ikke skal virke planløst, men virkelig kunne føre til et praktisk resultat — det ønsker boligministeren ikke, men det gør jeg —, burde socialdemokratiet have sammenarbejdet sine lovforslag og fremsat dem på rigsdagen således, at der havde været tid til at gennemarbejde dem.

Efter at vi nu i folketingsudvalget i løbet af vinteren har beskæftiget os med det socialdemokratiske lovforslag fra november, som bl. a. indeholder ændrede tilskudsregler for det socialfilantropiske byggeri, fremkommer nu dette lovforslag, som tager sigte på omtrent det samme, nemlig at skaffe lejligheder til familier, der bor under særlig dårlige forhold, og her op-